

зелена гора. Съ страхъ влѣзълъ въ гората и рѣшилъ, каквото ще да става съ него да върви доклѣ падне отъ умора. Наситилъ се вече на тегло и немотия, не му се искало да живѣе повече. Но, какво било неговото очудване, когато повървѣлъ още малко въ гората и отпрѣдъ му се изпрѣчила една голѣма хубава кжща — цѣлъ палатъ.

Влѣзълъ вжтрѣ, но още повече се зачудилъ като не видѣлъ никого въ тази хубава и богато наредена кжща. Влѣзълъ въ една стая и видѣлъ една съ бѣла покривка завита маса, а на нея сложено: една супа, една госба, единъ хлѣбъ, една чаша вино и всичко за ядене все за единъ човѣкъ. Той билъ тѣй гладенъ, че безъ да му мисли много седналъ на масата и се наялъ като поглеждалъ често къмъ вратата дано се покаже нѣкой човѣкъ, Напраздно. Тишина владѣла, тишина нарушавана само отъ пѣненето на безброй птички въ градината. Ходилъ той въ всичкитѣ отворени стаи и останалъ като изуменъ отъ всичко що видѣлъ. Голѣми огледала, коприна и злато лъщѣло по маситѣ, канапетата и столоветѣ. Отишълъ и въ градината и стоялъ като замаенъ прѣдъ хубавата гледка: цвѣтя най разнообразни й хубави, насрѣдъ голѣмъ шадарванъ, а наоколо други по малки и хубави, всичко тѣй хубаво че сиромаштъ захласнато гледалъ и се чудѣлъ на този божи рай. Уморилъ се той отъ гледане, па и мръкнало вече и той рѣшилъ, каквото ще да става да остане да прѣнощува въ тази кжща. Легналъ на единъ мекъ богато окрасенъ креватъ и отъ омора скоро заспалъ дълбокъ сънь. Едва чакъ на сутринята се събудилъ и взелъ да си спомня какъ попадналъ тука. Отишълъ въ стаята гдѣто се хранилъ по първия день, пакъ масата сложена съ още по хубави госби. Нахранилъ се и рѣшилъ да продължи пжтя си. Макаръ да му се харесало много въ този палатъ,